

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

De Vita Et Virtutibus R. P. Bernardi Colnagi E Societate Jesu Libri Duo

Paullin, Johannes

[Monachii], 1662

Cap. IV. Patientis Christi memoria, & imitatio cum inusitato lateris dolore.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44152

CAPUT IV.

Patientis Christi memoria, & imitatio, cum inusitato lateris dolore.

§. I.

Quod proprium est verè amantibus, cum patiente pati, id Bernardo jam longo usu prouum, & familiare quasi in naturam vertit; quòd enim Christum humanæ salutis Assertorem ardentissimo complectebatur amore, inde factum est, ut de tormentis cruciatibusque amari Domini neque loqui, neque cogitare sine lacrimis, sine dolore pœnâque posset: quia verò totus in Crucifixo passioque Seruatore absorptus, mortem illius & supplicia semper in ore & corde ferebat; nunquam necis tam acerbæ memoria non impensè cumularèque cruciatur. Vulnere divini corporis sauciabant Bernardi animum tamque gravibus maclabant corpus supplicijs, ut exhaustus, enervis, pallidus & emaciatu ad spectantibus commiserationi esset. Sextâ quaque feriâ in lignèâ cruce procumbens breuem

De patiente Christo nec loqui nec cogitare potest sine lacrimis, & dolore.

ss. Vulnere impensè colit.

capiebat somnum; contra crucifixi imaginem in lectulo floribus ornato collocabatur. Eadem die, & porro quoties concionanti de Passione sermo fuit, acerbissimum præcæteris in latere cruciatum, & lethiferos in corde dolores persentiebat, haud secus ac si lancea perfossus immane vulnus accepisset. Crescebat autem dolor pro magnitudine fervoris, Neque tunc solum; sed quoties etiam sacris operatus est, cor sibi comprimere, & findique sensit. Quod tormentum ipse sibi velut insigne Dei munus operose accersivit in hunc ferè modum. Cognoverat in silva hominem degere, sanctimonie famam clarum ex Divi Benedicti familia, qui Christi patientis in corde pœnas expertus, immensis laniaretur doloribus. Ad hunc ergo accessit, eamque sibi à Crucifixo Amore laniationem, cordisque dolores impetrari expectavit, nec antè quàm voti compos fieret, discessit. Ex eo tempore, quoties ab altari digressus est, ad mortem usque cor torquenti sentiens, amicorum fidelissimo persæpe dixit. *Disimulo ego quidem, sed sentio me mori.* Deinde ad Deum conversus. *Si mori me vis Domine? inquit, moriar.* Negabant medici eum dolorem dolorisque principia naturæ adscribenda: ipse verò non nescius, unde

*In latere
lethalem
sentit cruciatum.*

*Divinitus
non sine
precibus
concessum.*

originem traheret, non quærebat medicinã :
pro medicamine illi erat liquidissima vo-
luptas, quæ dolore abscedente, animum
non minore gaudio cumulabat, quàm dolor
tormento cogit confixerat.

§. II.

Quacunque anni tempestate pro con-
tione Patientis Christi mentio incidisset
(præsertim quando acceptam Crucem huc
illuc ingenti ardore vibrabat) ita inter di-
cendum exarsit, aded tum oratione & ac-
centu ad luctum dolorémque inflexo, tum
lacrimis suspiriisq; eluctantibus populum
commovet, ut in fletus planctusq; pro-
rumperent universi (Parasceven crederes)
magna omnium approbatione, nec admi-
ratione minori. quia verò tantâ animi con-
tentione vires sanitasq; plurimum detere-
bantur, ex majorum imperio signum Crucis
cathedræ clavò bene magno affixum est,
ne Pater illud pro more abriperet. At ille,
perinde ac si stупpa esset ferrum, & clavus,
palea, multò quàm aliàs magis expeditum
habuit Crucifixi sigillum convellere, rerum
conscijs stupore defixis. Per sæpe caput
capiti Servatoris in cruce suffixi apprimens
inter dolentis amantisq; suspiria totus aded
sol-

*Inter con-
tionandū
crucifixi i-
maginem
comprehen-
dit.*

*Et ad la-
crimas to-
tam com-
moveret con-
tentionem.*

*Caput ca-
piti Serva-
toris in
crucem affi-
apprimis.*

Lavat lacrimis,

De Cruce loquentem audit.

In Sacrificio cruentū videt Salvatore.

solvebatur in lacrimas, ut à capite ad pedes
figilli ubertim defluerent; quas ipse deinde
sorbere solitus, pro nectare combibebat
interea dulce modularus carmen, suos amicos
res pia poësi exprimebat: quæ tandem in
manus P. Ludovici Maselli devenit. Ne
que verò dubium est, quin ipsi Servator
Cruce quandoque fuerit locutus: ita enim
Bernardus ipse confessus, cùm ab amicis
confuleretur, quid sibi faciendum esset,
secum etiam loqueretur Crucifixus, cano-
de aperuit, quâ ipse viâ ad hanc gratiam pe-
netrasset. *Reseca, inquit, reseca mihi Patrem
& abijce procùl à te, quidquid tibi dulce est.*
non dulcescit illi crux, qui extra crucem
quærit dulcedinem: neque loquitur Chris-
tus, nisi cui sapit crucifixus. Bernardus ve-
rò non modò loquentem audivit, sed Scro-
centi sanguine perfusum vidit.

Faciebat aliquando ad aram in Divi
Nicolai æde, cùm ecce prolatis ritè verbis
quæ præsentem sub forma panis DEVM
constituunt, spectavit Crucifixum Domini
minum quinque palmaribus è corpore pla-
gis largiter sanguine manantem. Quam
territus & lacrimis ipse madidus: Quid hoc
est Domine? inquit, Egone, mi JESU, sic te
laceravi? fors ego tibi sanguinem expressi?
Cui Christus: non tuum hoc est scelus; sed
per

per superiorem Templi portam modò in-
greditur, qui atroci flagitio (& nominabat
illud) hæc mihi vulnera inflixit, & barba-
rum in modum cruentavit corpus. Ita ad-
huc hodie suos habet Christus particidas, at-
que utinam paucos.

In Collegio Montis Regalis nocte qua-
dam amore saucius Christi tormenta medi-
tabatur; at quia conceptum pectore dolorem
ferre nequibat, in templum concessit, fræ-
na suspirijs laxaturus. Itaque in tantos e-
jularis se diffudit, ut è somno non nemo ex-
citatus advolârit; qui tamen, ubi nil nisi Ber-
nardi amantis dolentisque cum Christo vo-
ces audivit, obstupescit rursus quieti se
dedit.

Amore Domini sui in crucem acti per-
cupiebat sextâ feriâ defungi vitâ: cujus
rei fidem facit Franciscus Romanus, Cate-
dralis Ecclesiæ Panormi Canonicus, tam
sanguine, quàm prudentiâ & doctrinâ il-
lustis, qui sæpius Bernardum cygneâ voce
fatens præudentem, & eâ vocis modulatione,
quâ in suggesto solebat, hilariter cantantem
audierat. *Non nisi die Veneris optata mors
adveneris. Ita precatur servulus, & non
negabit Dominus: Quæ sexta lucet feria, vo-
lo mihi sit ultima.* neque aliter, quàm cecidi-
nit.

*scelesti ho-
minis pec-
cato san-
ciatum.*

*Sextâ feri-
riâ mori
percipit,
& obrinet.*

nit, evénit, & eventurum pro concione
antè prædixit.

§. III.

*Crucifixi
imaginem
ex are fusã
in pectore
gerit.*

Æream Crucifixi imaginem inter
noctúque gerebat in pectore, ne unquam
memoria excideret. Non minùs verò
pressam in corde Servatoris in crucem
formam tulisse credi potest, quæ per oc-
los emicaret.

*Aliam ex
oculis suis
mirabili-
ter emican-
tem.*

Certè vir nobilis Messanen-
sis Sodalibus sanctè affirmat, fuisse
se conspectam in oculis Bernardi pulcherrimam
Crucifixi imaginem. neque id mirum
quia in pœnis, in cruce Servatoris, in

*Torus in
passione
Christi, to-
tus in vul-
neribus.*

neribus amati Jesu dies noctésque animi
voluendis totus erat: his fontibus cælestibus
nectar hauriebat: ex his divinæ charitatis
fornacibus flammam mutuabat; ex his ca-
piebat sideribus arcanae sapientiæ lumina.
hæc loquebatur præsentibus, hæc scribe-
bat ad absentes, & majusculo quidem charac-
tere: de his pangebatur versus, ingenio
pietate non vulgari, de his denique

*Mauult cū
illo esse in
pœnis, quã
in gloria.*

templandi capita modúmque tradebat alijs
ipse verò vivendi legem, patiendi robur,
mandique artem capiebat. Qua in arte
sanè evasit, quò pauci; si tamen aliqui,

scilicet Christum in pœnis comitari, quàm
 in gloria mallet. Aiebat, si libera sibi foret
 optio, electurum se potius, cum dolente Ma-
 tre sub Cruce, quàm cum gloriosa in cœlis
 Filio assistere: in infami ligno cruentum
 stringere, quàm fulgentem in solio spectare:
 amorem suum magis inter pœnas & vulnera
 exercere, quàm inter delicias pascere. Hoc
 enim verò magisterium est amoris.

CAPUT V.

*Cultus & amoris in Deiparam
 teneritudo.*

§. I.

Primæ post DEUM Bernardi deliciae
 DEIPARA fuit. Hanc præcipuo cul- ^{Deiparam}
 tu semper est profecutus, arque ut se illi ^{post Deum}
 Bernardum probaret, & cognominis ^{unicè colit}
 Divi mores cum nomine in ipso Religiosæ ^{& amat.}
 Domûs ingressu se assumpsisse palàm face-
 re, amavit ut Matrem, deveneratus est, ut
 Reginam. Eo præsertim pieratis studio, à
 quo DEI parens nomenclationem Rosarij,
 vulgò accepit. Nullam ejus ico-
 nam transijt, quin officiosa salutatione

O I De